

[Undervisningsministeren.]

Det er, som hr. Robert Christensen var inde på, rigtigt, at disse tænkes placeret forskellige steder i landet, hvor der er tilstrækkeligt behov for dem. Man vil ikke kunne etablere dem alle vegne, men naturligvis skal de etableres forskellige steder, således at der bliver en lettere adgang til dem. Det vil blive en overgangsproces i det kommende år, og jeg skal gerne, som det har været ønsket, give nærmere oplysning om det i undervisningsudvalget. Jeg vil gerne føje til det, som hr. Morten Lange sagde, at disse adgangskursers omlægning er værdifuld også på anden måde, fordi tanken er, at man dér skal kunne skaffe sig den nødvendige viden på fagområder, hvor man ikke måtte have den fulde viden eller den kompetence, som kræves, når man skal begynde på en videregående uddannelse, og de vil derfor på længere sigt kunne blive værdifulde ikke blot for ingeniøruddannelserne, men også for andre uddannelser. Det er også tanken, at forberedelse til optagelse i andre uddannelser skal kunne fås ved disse adgangskurser, som lægges under gymnasiedirektoratet.

Selve betingelserne for optagelsen til ingeniøruddannelserne håber vi i løbet af foråret at kunne have en afklaring på, og der er i den forbindelse en ting, som jeg gerne vil have fremhævet, for at der ikke skal være nogen misforståelse. Med harmonisering af uddannelserne, specielt teknikum- og akademiingeniøruddannelserne, tænkes på lang sigt på en harmonisering af udgangen fra uddannelsen, men absolut ikke af indgangen. Det er ikke tanken, og det vil jeg gerne sætte en streg under, som jeg gjorde det i min redegørelse, at der med harmoniseringen skal fastlægges en bestemt indgangsproces, sådan at man ikke kan komme ind i disse uddannelser, hvis man ikke har fulgt denne. De skal netop være åbne nedadtil; det, man gerne vil tilstræbe, er et ensartet udgangspunkt på længere sigt.

Det har også forbindelse med spørgsmålet om lærernes stilling, egaliseringen af lærerkorpset, som det er sagt. Det er ganske naturligt en proces, som vil strække sig over en længere periode, det ligger i sagens natur. Deri ligger også, hvad man i og for sig skal være opmærksom på, at man vil ikke kunne dække det øgede lærerbehov sådan 1-2-3; det vil tage sin tid. Men også dette problem

er taget op. Det er i øvrigt et af dem, som harmoniseringsudvalget gjorde opmærksom på ville strække sig over ganske lang tid.

Hr. Orla Møller spurgte, om udvalget under civilingeniør Hermann havde til opgave at tage stilling til den geografiske placering. Nej, det har det ikke. Det har til opgave først og fremmest at beskæftige sig med uddannelsens struktur og dernæst at prøve at foretage en vurdering af behovet for ingeniøruddannelser. Hvad behovet angår, kunne det måske interessere, hvad en undersøgelse, som er foretaget i Norge, fortæller. Det er meget svært at gøre op, men i Norge har man prøvet det, og man går ud fra, at 6 pct. af de beskæftigede i erhvervene i 1985 vil have en teknisk uddannelse, mens man i år 2020, hvilket er et godt stykke frem i tiden ganske vist, regner med, at ingeniørtætheden vil blive 12 pct. Hvis disse forudsætninger holder stik, kan man vist rolig regne med, at der i de kommende år vil være behov for de ingeniører, vi kan uddanne, og sandsynligvis også for forøgede uddannelsesmuligheder.

Hr. Orla Møller var inde på spørgsmålet, og det har andre ordførere også været, om styringen af disse uddannelser. Ved denne stærkere samordning af ingeniøruddannelserne nærmer vi os jo denne bedre styring, men den må naturligvis ses i sammenhæng med hele det store problem, som man fra folketingets side fremhævede sidste forår ved behandlingen af universitetsplaceringsloven, hvor man udtrykte ønsket om at få skabt en stærkere central styring; det er spørgsmål, som vi arbejder med, og som vi naturligvis senere vil vende tilbage til.

I spørgsmålet om teknika og specielt Københavns teknikums udbygning vil jeg gerne give et par oplysninger. Jeg gjorde opmærksom på i min redegørelse, at det for Københavns teknikums vedkommende er sådan, at det har den altovervejende del af sine elever fra hovedstadsområdet og Nordøstsjælland. Der er altså ikke tale om, at man ved at bygge nyt til Københavns teknikum etablerer en institution, som vil trække uddannelsessøgende til fra den øvrige del af landet.

Men der er et forhold til, som jeg også synes det er rigtigt at oplyse om. Vi har i 1960erne foretaget en meget væsentlig udbygning af ingeniøruddannelserne. Hr. Fan-